

ninger ved Seminarierne med 1,680 Kr. Dette Forslag er i og for sig ikke ganske korrekt, det rammer med Hensyn til Summen ikke ganske det, som Udvalget tilsigter, og derfor antager ogsaa Udvalget, at den højtærede Minister mellem 2den og 3dje Behandling vil stille et Forslag, som rammer Summen korrekt. Det, vi tilsigter, er, hvad ogsaa her er udtalt, at den Lærerplads, som er ved Øvelsesskolen ved Jønstrup Seminarium, ikke skal lønnes som et Seminarielærerembede, men som et vel-lønnet Embede i Folkeskolen. Udvalget ønsker, at der gives en Begyndelseslønning paa det Sted paa 1,200 Kr. Mandens Anciennitet kender jeg ikke saa nøje. Saa vidt jeg ved, har han været ansat i Folkeskolens Tjeneste nogle Aar, saa at han ved Skolelovens Ikrafttræden kan faa et ikke saa lille Lønningstillæg; men Udvalget har, som sagt, foreslaaet Nedsættelse med 1,680 Kr., som var foreslaaet i Løn til en Seminarielærer. Forslaget gik altsaa ud paa, at vedkommende skulde lønnes, som en Seminarielærer lønnes. — Under Nr. 112 er omtalt nogle Bygningsarbejder ovre ved Skaarup Seminarium. Jeg skal ikke videre opholde mig ved denne Ting. Ærede Medlemmer kunne jo se her i Betænkningen, hvad Sagen gaar ud paa. Den Nedsættelse, som foreslaas af Beløbet til Øvelsesskolen, er ikke større, end at jeg antager, at man meget vel kan komme igennem derovre med den Sum, som bliver tilbage, nemlig 21,000 Kr. i alt til at faa bygget sig en hensigtssvarende Øvelsesskole. — Under Nr. 116 foreslaas Ansættelse af en Præst for de døvstumme trindt omkring i Landet, altsaa en Rejsepræst, og han skal kunne tale til de døvstumme baade paa Talemotoden og paa Fingermetoden; han skal være fælles for alle konfirmerede døvstumme uden Hensyn til, hvilken Metode de ere oplærte efter, og han skal søge Samarbejde med Forstanderne for de Institutter, hvorfra de døvstumme ere udgaaede. Jeg tror, at denne Foranstaltning vil være til stor Gavn for de døvstumme. Vi tage os jo her i Landet meget af disse vore Medborgere; men naar de gaa ud fra Institutterne, have vi ikke taget os saa meget af dem, som man f. Eks. gør i vore Nabolande, navnlig mod Syd. Den Foranstaltning, som her foreslaas, tror jeg er meget hensigtsmæssig for disse Mennesker, Udvalget har derfor ogsaa tiltraadt Forslaget. — Under Nr. 117 er der Oplysninger angaaende Indtægterne for Aandssvagevesenet. Udvalget havde nemlig ført Forhandling med Ministeren,

om det ikke var muligt for disse Anstalter at nedsætte Betalingen for Asylisterne med et Beløb af 100 eller 50 Kr.; Ministeren mente ikke, at det var muligt, og fremsatte disse Oplysninger her om, hvorledes Anstalternes Udgifter i den seneste Tid ere stegne meget betydelig, men i disse Oplysninger findes jo ogsaa den Bemærkning, at der for 90 Pladser altid har manglet Statstilskud, saaledes at de paagældende Alumner ere blevne optagne til halv Betaling. Det er ganske vist meget godt, at de paagældende Alumner ere blevne optagne til halv Betaling, derved komme de saa ind paa Anstalten; men det Bidrag, som Anstalterne derigennem yde til disse Alumner, gør jo, at deres Budget betydelig belemres. Hvis man paalignede dette Bidrag paa samtlige Alumner og lod det offentlige betale noget mere, saaledes at de 90 ogsaa kunde faa deres Statstilskud, kunde der dog naas en Nedsættelse, ligesom jeg jo ogsaa tror, at den Ængstelighed, som synes at være til Stede hos Bestyrelsen for disse Anstalter for at gaa til en Nedsættelse af Betalingen for Asylisterne, er af en noget overdreven Art. — Under Nr. 118 og 119 er der stillet Forslag om Nybevillinger til forskellige Opdragelsesanstalter, Børnehjem og Plejehjemsforeninger, og det er muligt, at vi til 3dje Behandling komme til andre Bevillinger paa dette Omraade. Der har jo i flere Aar været stillet Krav om at komme til Tilskud til disse Opdragelsesanstalter, men i nogle Aar stod det hele ligesom i Stampe, man kom ikke nogen Steder. Nu ere vi komne ind paa at yde saadanne Tilskud, og jeg kan kun anbefale samtlige disse Tilskud til de her nævnte Børnehjem. Udvalget har ikke givet faste Regler, efter hvilke disse Tilskud deles, og jeg tror heller ikke, at det vil være ganske let at opnaa faste Regler uden at gøre Uret, men Udvalget har set paa de Andragender og de Oplysninger, som foreligge, og har saa fældet sit Skøn over, hvorledes hver enkelt Anstalt maa støttes. Men ganske uden Regler ere vi dog ikke heller, idet vi mene, at et Tilskud af 20—30 Kr. pr. Barn er noget, man bør stile henimod, og vi mene ogsaa, at der i alt Fald som oftest bør kræves et Tilskud andetsteds fra, saaledes fra Amter, Kommuner og private. Men, som sagt, nogen fast Regel er man ikke kommen til; selvfølgelig har man ogsaa den Regel, at man tager Hensyn til Børneantallet; det er en Regel, som følger af sig selv. — Under Nr. 120 er der af Flertallet stillet